

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **K+K General Corporation, s.r.o.**, se sídlem v Ostravě-Výškovicích, Charvátská 569/16, zastoupeného JUDr. Richardem Pustějovským, advokátem se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Matiční 730/3, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Ostrava**, se sídlem v Ostravě-Přívoze, nám. Sv. Čecha 8, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29.9.2010, č.j. 4169-2/2010-140100-21, ze dne 15.12.2010 č.j. 6154-4/2010-140100-21, č.j. 6156-2/2010-140100-21, č.j. 6163-2/2010-140100-21, č.j. 6164-2/2010-140100-21, ze dne 21.12.2010 č.j. 6159-2/2010-140100-21, č.j. 6160-2/2010-140100-21, č.j. 6161-2/2010-140100-21, č.j. 6162-2/2010-140100-21 a ze dne 23.12.2010 č.j. 7138-3/2010-140100-21 a č.j. 7139-3/2010-140100-21, ve věci dodatečně vyměřeného cla,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 29.9.2010, č.j. 4169-2/2010-140100-21, ze dne 15.12.2010 č.j. 6154-4/2010-140100-21, č.j. 6156-2/2010-140100-21, č.j. 6163-2/2010-140100-21, č.j. 6164-2/2010-140100-21, ze dne 21.12.2010 č.j. 6159-2/2010-140100-21, č.j. 6160-2/2010-140100-21, č.j. 6161-2/2010-140100-21, č.j. 6162-2/2010-

140100-21 a ze dne 23.12.2010 č.j. 7138-3/2010-140100-21 a č.j. 7139-3/2010-140100-21 **se z r u š u j í** a věci **se v r a c e j í** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 85.300,- Kč, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Richarda Pustějovského, advokáta se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Matiční 730/3.

O d ů v o d n ě n í :

Podanými žalobami se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29.9.2010, č.j. 4169-2/2010-140100-21, ze dne 15.12.2010 č.j. 6154-4/2010-140100-21, č.j. 6156-2/2010-140100-21, č.j. 6163-2/2010-140100-21, č.j. 6164-2/2010-140100-21, ze dne 21.12.2010 č.j. 6159-2/2010-140100-21, č.j. 6160-2/2010-140100-21, č.j. 6161-2/2010-140100-21, č.j. 6162-2/2010-140100-21 a ze dne 23.12.2010 č.j. 7138-3/2010-140100-21 a č.j. 7139-3/2010-140100-21, jimiž byla zamítnuta žalobcova odvolání proti rozhodnutím Celního úřadu Ostrava ze dne 28.4.2010 č.j. 7189-7/2010, Celního úřadu Opava ze dne 13.7.2010 č.j. 8421-3/2010-096100-021, č.j. 8417-3/2010-096100-021, ze dne 3.9.2010 č.j. 10255-3/2010-096100-021, ze dne 3.9.2010 č.j. 10253-3/2010-096100-021, ze dne 13.7.2010 č.j. 8420-3/2010-096100-021, ze dne 8.7.2010 č.j. 8252-3/2010-096100-021, ze dne 13.7.2010 č.j. 8413-3/2010-096100-021, ze dne 8.7.2010 č.j. 8282-3/2010-096100-021, č.j. 8283-3/2010-096100-021, č.j. 8254-3/2010-096100-021, kterými byly vydány dodatečné platební výměry na clo.

V podaných žalobách žalobce vznesl tyto žalobní námítky:

- 1) nesouhlasí se zařazením zboží, které bylo označeno v příslušných tiskopisech jednotného správního dokladu (dále jen JSD) jako „Části, součásti přístrojů podpoložek 85256000, 85258030, 85284100, 85285100, 85286100“, a to 240 ks-SKD Q 24 of 23,6“ wide TFT LCD bez main board a LCD panelů“ dodané v „kont.č. ECMU 471340-8 a kont.č. TGHU 488319-5“ (dále jen předmětné zboží) do podpoložky 85299092 s celní sazbou 5 %, když se domnívá, že správná byla jeho deklarace sazebního zařazení předmětného zboží do podpoložky 85299020 s celní sazbou 0 %. Žalobce uvedl, že vycházel z dokladu označovaného „BTI reference CZ 05-0248-2009, podle níž je konečný výrobek TFT LCD Monitor pro PC zařazován do podpoložky 8528510090. Žalobce sazebně zařazoval dovážené zboží SKD LCD Monitor „do podpoložky 85299020, kam spadají části a součásti zboží podpoložky 85285100, neboť zboží označené „SKI TFT LCD Monitor“ je částí TFT LCD Monitoru a z tohoto důvodu by mělo být zboží sazebně zařazeno s celní sazbou 0 %.
- 2) Podle žalobce absentuje důvod sazebního zařazení zboží do podpoložky 85299092, a to s ohledem na znění Všeobecných pravidel 1 a 6 pro výklad

kombinované nomenklatury a na poznámku 2b k třídě vysvětlivek pro Harmonizovaný systém k číslu 8528.

- 3) Žalobce namítl nesprávnost posouzení žalovaného v bodech 12 až 24 rozhodnutí, neboť žalobce sám nesměšuje posouzení právních a skutkových okolností. Autor nezávazného vyjádření posuzoval analogicky obdobnou situaci a nezabýval se otázkou právní. Žalobce vycházel z tohoto nezávazného názoru z důvodu absence příslušné právní úpravy a závazného stanoviska.
- 4) Za zcela absurdní považuje závěr odvolacího orgánu vyjádřený v bodě 25 rozhodnutí, podle kterého při absenci závazné informace sazebního zařazení (dále jen ZISZ) k dispozici žalobce je to pouze celní úřad, který v příslušném řízení je povinen na základě důkazního řízení zaujmout závěr ve sledované otázce sazebního zařazení zboží.
- 5) Jestliže žalovaný připustil, že se v případě zboží, k němuž byly vystaveny ZISZ v Holandsku může jednat o zboží podobné předmětnému zboží, nemůže na druhé straně obstat jeho odůvodnění, že z popisu daného zboží v těchto listinách neplyne, že se jedná o podobnost i co do přítomnosti „audio obvodu s reproduktory“.
- 6) Nesprávné je také tvrzení žalovaného, že celní úřad či žalovaný nejsou oprávněni ani schopni posuzovat či dovozovat, proč se v případě ZISZ vydávaných v Holandsku vydávající orgán neřídil sjednocujícími vysvětlivkami k Harmonizovanému systému.
- 7) Žalobce napadl závěr rozhodnutí žalovaného (bod IV), a to vyhodnocení důkazního řízení užitého pro přezkoumání správnosti deklarovaného sazebního řízení a právní hodnocení provedené celním úřadem.

Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám uvedl:

- k námitce, že žalovaný nevzal v úvahu ZISZ „BTI CZ 05-0248-2009“ uvedl, že dle popisu zboží této závazné informaci se prokazatelně nejedná o totožný finální výrobek, když zde označené zboží nevykazuje přítomnost „zvukového okruhu – audio obvodu“.
- K námitce vztahující se k aplikaci znění 1. a 6. všeobecného pravidla pro výklad kombinované nomenklatury odkázal na body 11 až 18 napadeného rozhodnutí s tím, že vysvětlivky k Harmonizovanému systému dávají oporu pro posouzení významu přítomnosti „audio obvodu“ pro vyloučení ze sazebního zařazení do podpoložky navržené deklarantem, a to 85299020 00.
- K významu nezávazného vyjádření k sazebnímu zařazení zboží žalovaný odkázal na odůvodnění svých rozhodnutí a setrval na názoru, že posouzení správnosti sazebního zařazení, tedy posouzení aplikace dotčených právních předpisů na konkrétní zboží, je otázkou právní. Poukázal zde na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS), podle níž sazební zařazení zboží do celního sazebníku je otázkou právní (např. rozsudek NSS ze dne 3.7.2008 č.j. 7 Afs 2/2008-63 a rozsudek NSS ze dne 10.2.2004 č.j. 2 As 59/2003-70).
- K otázce zhodnocení navržených důkazních prostředků ZISZ a argumentaci změnou závěrů Celního ředitelství Olomouc žalovaný odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí, v nichž popsal postavení navrhovaných ZISZ k předmětu řízení a vyhodnotil také ZISZ vydané holandskými celními orgány se závěrem, že je nelze považovat za důkaz k žalobcem tvrzenému sazebnímu zařazení zboží. K otázce změny interpretace na straně pracovníků Celního ředitelství Olomouc dodal, že nebyli přizváni k uvedenému řízení jako osoby zúčastněné na řízení – svědci, osoby přezvědné či znalci (ust. § 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní

a poplatků, ve znění pozdějších předpisů – dále jen ZSDP). Nemůže uspět ani názor, že případně vyslovený názor pracovníkem jednoho celního ředitelství, který byl následně změněn, zakládá překážku dodatečného zaúčtování cla ve sledovaném případě s odkazem na princip předvídatelného postupu celního úřadu, mj. i proto, že tento názor byl vysloven mimo vedené celní řízení a celníkem zařazeným mimo celní úřad vedoucí celní řízení.

- Žalovaný navrhl zamítnutí žalob.

V doplnění žalob ze dne 13.9.2012 a 17.9.2012 žalobce uvedl, že v mezidobí od jejich podání došlo k zásadnímu vývoji v projednávané věci, přičemž poukázal na vývoj v oblasti aplikace komunitárních předpisů v rámci Evropské unie (dále jen EU) upravujících pohyb zboží v rámci EU, přičemž předložil dvě závazné informace o celním tarifu, které žalobci vydaly celní orgány Nizozemí, a to dne 8.4.2011 na barevný LCD TFT monitor a dne 6.8.2012 na plošný spoj pro zpracování signálů pro LCD monitor.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil následující: Ve vztahu k prvnímu z napadených rozhodnutí byl správním orgánem I. stupně Celní úřad Ostrava, který na základě kontroly vzorků propuštěného zboží získal pochybnost o správnosti jeho sazebního zařazení. Oznámením ze dne 17.3.2010 proto zahájil řízení ve věci dodatečného vyměření dovozního cla s žalobcem. Žalobce se k uvedenému vyjádřil tak, že trvá na celním zařazení zboží a poukázal na „BTI referenci CZ 05-0248-2009“, z níž při zařazování zboží vycházel. Tuto také v kopii předložil celnímu úřadu. Celní úřad požádal o posouzení stanoviska k sazebnímu zařazení zboží žalovaného. Žalovaný v posouzení ze dne 12.4.2010 uvedl mj., že do podpoložky 85299020 nelze předmětné zboží zařadit, neboť se nejedná o monitor používaný výhradně nebo hlavně v systému automatizovaného zpracování dat č. 8471, když uvedený výrobek obsahuje audio okruh (reproduktory), který je pro výrobky zařazované do podpoložky 85285100 kombinované nomenklatury nepřipustný. Žalovaný zde poukázal na informaci, kterou rozeslal celním úřadům dne 13.11.2009 pod č.j. 6741-02/2009-140100-22, která obznamuje s postupem zařazování LCD monitorů. Tento postup byl projednán Tarifní komisí Sekce strojních výrobků. Současně v příloze žalovaný zaslal ZISZ CZ 05-0059-2010 s tím, že ji lze analogicky použít, neboť posuzuje podobný již zkompletovaný výrobek. Z popisu zboží v této ZISZ vyplývá, že zboží obsahuje integrované reproduktory 2x2 W s ovládáním hlasitosti na přední straně. Na základě uvedeného vydal celní úřad dodatečný platební výměr ze dne 28.4.2010, v němž zařadil předmětné zboží do podpoložky 85299092 a současně dodatečně vyměřil dovozní clo. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém mj. uvedl, že reproduktory, které předmětné zboží obsahuje, nejsou určeny pro audioreprodukcí, ale jen pro signální využití při používání v systému automatizovaného zpracování dat č. 8471, přičemž v současné době tyto signální reproduktory obsahuje převážná většina LCD monitorů. Současně uvedl, že požádal Generální ředitelství cel o závaznou informaci o sazebního zařazení zboží, která však dosud nebyla vydána a dle sdělení tohoto úřadu bude věc vyřízena později. Dále

žalobce předložil ZISZ CZ 05-0251-2009 a CZ 05-0252-2009, které byly vydány na podobné zkompleťované zboží a obsahují audio okruh, a přesto byly zařazeny do kódu 8528510090. Rovněž předložil 16x ZISZ z Nizozemí týkající se podobného zboží se zařazením 85285100. O tomto odvolání bylo rozhodnuto prvním z napadených rozhodnutí žalovaného. Součástí správního spisu je *Doporučení postupu při sazebním zařazování LCD monitorů*, které dne 13.11.2009 zaslal žalovaný všem celním úřadům a kde je mj. uvedeno, že Tarifní komise (Sekce strojních výrobků) přijala usnesení, ve kterém v souladu s rozsudkem Soudního dvora ve věci C-376/07 a Vysvětlivkami k Harmonizovanému systému a popisu číselného označování zboží doporučuje aplikovat dále uvedená obecná kritéria pro zařazování TFT LCD PC monitorů. Prvním z těchto kritérií je: *monitory kódu KN 85285100 nejsou vybaveny zvukovým okruhem (bez vestavěného zařízení pro reprodukci zvuku)*.

Ve vztahu k dalším napadeným rozhodnutím byl správním orgánem I. stupně Celní úřad Opava. Také v těchto řízeních, v nichž se jednalo o sazební zařazení stejného druhu zboží, požádal celní úřad žalovaného o stanovisko k sazebnímu zařazení zboží. Žalovaný ve stanovisku ze dne 2.7.2010 uvedl, že předmětné zboží nelze zařadit do podpoložky deklarované žalobcem, neboť dle vysvětlivek k Harmonizovanému systému k č. 8528 nejsou monitory vybavené audio obvodem zařazovány jako monitory používané výhradně nebo hlavně v systému automatizovaného zpracování dat č. 8471. I zde žalovaný odkázal na usnesení Tarifní komise (Sekce strojních výrobků), podle něhož monitory kódu 85285100 nejsou vybaveny zvukovým okruhem (bez vestavěného zařízení pro reprodukci zvuku). Celní úřad pak vydal ve dnech 8.7., 13.7. a 3.9.2010 dodatečné platební výměry, jimiž zařadil předmětné zboží do podpoložky 85299092 a dodatečně vyměřil clo. Proti těmto rozhodnutím podal žalobce odvolání, o nichž bylo rozhodnuto napadenými rozhodnutí žalovaného.

Podle bodu 1) Všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury názvy tříd, kapitol a podkapitol jsou pouze orientační; pro právní účely jsou pro zařazení směrodatná znění čísel a příslušných poznámek ke třídám nebo kapitolám a následující ustanovení, pokud znění těchto čísel nebo poznámek nestanoví jinak.

Podle bodu 6) Všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury zařazení zboží do položek a podpoložek určitého čísla je pro právní účely stanoveno zněním těchto položek a podpoložek a příslušných poznámek k položkám a podpoložkám, jakož i *mutatis mutandis* výše uvedenými pravidly, přičemž se rozumí, že srovnány mohou být pouze položky a podpoložky stejné úrovně. Není-li stanoveno jinak, uplatňují se pro účely tohoto pravidla rovněž příslušné poznámky ke třídě a kapitole.

Třída XVI – stroje a mechanická zařízení; elektrická zařízení; jejich části a součásti; přístroje pro záznam a reprodukci zvuku, přístroje pro záznam a reprodukci televizního obrazu a zvuku a části, součásti a příslušenství k těmto přístrojům obsahuje v kapitole 85 elektrické stroje, přístroje a zařízení a jejich části a součásti; přístroje pro záznam a reprodukci zvuku, přístroje pro záznam a reprodukci televizního obrazu a zvuku a části, součásti a příslušenství těchto přístrojů.

V položce 85.28 jsou zahrnuty monitory a projektory bez vestavěného televizního přijímacího přístroje; televizní přijímací přístroje, též s vestavěnými

rozhlasovými přijímači nebo s přístroji pro záznam nebo reprodukci zvuku nebo obrazu.

Pod č. 852851 jsou zahrnuty monitory s obrazovkou (CRT): typu používaného výhradně nebo hlavně v systému automatizovaného zpracování dat č. 8471.

V poznámce č. 1 k monitorům typu používaného výhradně nebo hlavně v systému automatizovaného zpracování dat č. 8471 je uvedeno, že mezi tyto monitory patří ty monitory, které jsou schopny přijímat signál pouze z centrální procesorové jednotky zařízení pro automatizované zpracování dat, a proto nejsou schopny reprodukovat barevný obraz z kompozitního (složeného) videosignálu, jehož tvar vlny odpovídá vysílacímu standardu (RTSC, SECAM, PAL, D-MAC atd.). Jsou vybaveny konektury charakteristickými pro systémy zpracování dat (např. RS-232C), převodníkem (interface), DIN nebo SUB-D konektury) a nemají audio obvod. Jsou ovládány speciálními adaptéry (např. monochronní nebo grafické adaptéry), které jsou zabudovány v centrální procesorové jednotce zařízení pro automatizované zpracování dat.

V posuzovaných věcech celní úřady při zařazení předmětného zboží vycházely ze stanoviska k sazebnímu zařazení zboží, které jim poskytl žalovaný. Žalovaný ve svém názoru, že předmětné zboží nelze zařadit do podpoložky 85285100, vycházel nejen z Všeobecných interpretačních pravidel a vysvětlivek k Harmonizovanému systému k č. 8528, ale také z usnesení Tarifní komise, jejíž závěry jako „*Doporučení postupu při sazebním zařazování LCD monitorů*“ zaslal dne 13.11.2009 celním úřadům ve své územní působnosti. V tomto doporučení se uvádí, že Tarifní komise vycházela při přijetí svého usnesení z rozsudku Soudního dvora ve věci C-376/07.

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-376/07 je rozsudkem ze dne 19.2.2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Staatssecretaris van financiën v. Kamino International Logistics BV. V uvedeném rozsudku byly LCD monitory posuzovány sice z hlediska způsobilosti v oblasti reprodukce obrazu, nicméně Soudní dvůr zde vyvodil zobecňující kritéria pro aplikaci vysvětlivek k monitorům typu používaného výhradně nebo hlavně v systému automatizovaného zpracování dat č. 8471. Nutno podotknout, že zde posuzované zboží byly *monitory vybavené konektory D-SUB, DVI-D, USB, S-video a kompozitní video, díky nimž mohou reprodukovat jak obraz pocházející ze zařízení pro automatizované zpracování dat, tak i z jiných zařízení. Kromě toho jsou vybaveny audiovýstupem s maximálním výkonem 4 W, ke kterému mohou být připojeny reproduktory.*

Soudní dvůr v uvedeném rozsudku dospěl k závěru, že tyto LCD monitory nejsou vyloučeny ze zařazení do podpoložky 8471 60 90 jako jednotky, jejichž hlavní použití je v systému automatizovaného zpracování dat pouze na základě skutečnosti, že mohou reprodukovat jak signály ze zařízení automatizovaného zpracování dat, tak i signály z jiných zdrojů. Pokud by je totiž schopnost reprodukovat signály pocházejících z jiných zdrojů než ze zařízení pro automatizované zpracování dat vyrazovala z jejich zařazení do č. 8471, bylo by nutno ze znění vysvětlivky odstranit výraz „hlavní“ pro jeho nadbytečnost.

Dále Soudní dvůr vyslovil závěr, že „Pro účely určení, zda jsou LCD monitory vybavené vstupy D-SUB, DVI-D, USB, S-video a kompozitní video jednotkami, jejichž hlavní použití je v systémech automatického zpracování dat, musejí vnitrostátní orgány, včetně soudů, vycházet z údajů uvedených ve vysvětlivkách k č. 8471 Harmonizovaného systému...V tomto ohledu počet a druh konektorů, jimiž jsou takové monitory vybaveny, nemohou samy o sobě představovat rozhodující kritéria pro sazební zařazení a pro jeho účely je třeba posuzovat, rovněž s ohledem na další kritéria a se zohledněním objektivních charakteristik a vlastností těchto monitorů, jak stupeň, na kterém jsou schopny vykonávat více funkcí, tak úroveň výkonnosti, jaké dosáhnou při plnění těchto funkcí, přičemž je třeba použít vysvětlivky k č. 8471 Harmonizovaného systému.“

V rámci vypořádání se s obsahem žalob krajský soud předesílá, že i přes zobecňující vyznění a zřejmé formulační nepřesnosti lze z obsahu žalob jednoznačně seznat rámec soudního přezkumu, jehož se žalobce domáhá, čímž má za naplněný zákonný požadavek ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. V tomto ohledu vycházel krajský soud z rozsáhlé judikatury NSS vztahující se k otázce formulace žalobních bodů (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008-78). Z obsahu žalob je dovoditelné, že žalobce se domáhá přezkumu důvodů, které vedly celní orgány ke změně sazebního zařazení zboží (zejména žalobní námitka č. 1).

Rozhodujícím kritériem argumentace správních orgánů v posuzovaných věcech je přítomnost audio okruhu v předmětném zboží. Nutno podotknout, že toto stanovisko je zcela v souladu s obsahem poznámky č. 1 k vysvětlivce k podpoložce 8471, kde se skutečně výslovně uvádí, že zde mohou být podřazeny ty monitory, které nemají audio obvod. Z této vysvětlivky vychází i doporučený postup celním úřadům zasláný žalovaným dne 13.11.2009 vycházející ze závěrů Tarifní komise (Sekce strojních výrobků), kde je ale vedle Vysvětlivek k Harmonizovanému systému odkazováno také na shora citovaný rozsudek Soudního dvora ve věci C-376/07. Zde (v Doporučení ze dne 13.11.2009) vymezené kritérium, že *monitory kódu KN 8528 51 00 nejsou vybaveny zvukovým okruhem (bez vestavěného zařízení pro reprodukci zvuku)*, však představuje podle názoru krajského soudu interpretační problém za situace, kdy není blíže vymezen pojem *zvukový (audio) okruh*. Vystává totiž otázka, zda slova „(bez vestavěného zařízení pro reprodukci zvuku)“ jsou bližším upřesněním obecného pojmu „zvukový okruh“, cíleně zaměřeným právě na specifikaci podřaditelného zboží, či nikoliv. Pokud by tomu tak bylo a vymezení pojmu „(bez vestavěného zařízení pro reprodukci zvuku)“ by bylo zužujícím ve vztahu k obecnému pojmu „zvukový (audio) okruh“, pak se jeví aplikace kritéria „zvukový obvod“ na posuzované případy způsobem, jakým to učinily celní orgány v posuzovaných věcech, velmi zjednodušenou. Správním orgánům obou stupňů totiž stačila k jejich závěru, že posuzované zboží nemůže spadat pod č. 852851 existence jakéhokoliv audio obvodu. Pokud by měl být audio obvod pro účely vymezené pro monitory typu používaného výhradně nebo hlavně v systému automatizovaného zpracování dat č. 8471 chápán ve smyslu „vestavěného zařízení pro reprodukci zvuku“ (viz Doporučení ze dne 13.11.2009), pak by se musely celní orgány zabývat tím, jakého charakteru je audio obvod v posuzovaných věcech. Jinými slovy nebylo by možno bez dalšího vyloučit posuzované zboží ze zařazení deklarovaného žalobcem jen proto, že obsahuje jakýkoliv audio obvod. V intencích závěrů rozsudku Soudního dvora C-376/07 by bylo nutno zkoumat úroveň výkonnosti, jaké lze dosáhnout, když samotný konektor pro použití reproduktorů nemůže sám o sobě představovat rozhodující

kritérium pro sazební zařazení zboží (viz shora citovaná část rozsudku ES). V posuzovaných věcech charakteristiku přítomného audio obvodu nelze na základě obsahu správních spisů jednoznačně určit. Nepřímo lze dovodit (viz popis zboží provedený žalovaným ve stanovisku k sazebnímu zařazení zboží ze dne 15.3.2010 č.j. OVT002/1900/2010-140100-22 pro Celní úřad Ostrava nebo ve stanovisku k sazebnímu zařazení zboží ze dne 2.7.2010 č.j. 4391/2010-140100-22 pro Celní úřad Opava), že reproduktory nejsou vestavěným zařízením, ale zařízením přídavným. V dalším řízení proto bude nezbytné, aby celní orgány vymezily pojem „zvukový (audio) obvod“ včetně pojmu „vestavěné zařízení pro reprodukci zvuku“ a učiněné závěry v souladu s obsahem shora citovaného rozsudku Soudního dvora EU a Vysvětlivkami k Harmonizovanému systému aplikovaly na posuzované případy.

Na základě shora uvedené argumentace shledal krajský soud důvodnou první žalobní námitku, v níž žalobce vyjadřuje svůj nesouhlas se sazebním zařazením zboží provedeným orgány celní správy, když ze shora vymezených důvodů považuje napadená rozhodnutí v tomto směru za nepřezkoumatelná.

Žalobní námitky č. 2), 3), 4) a 7) shledal krajský soud natolik obecně zformulovanými, že se jejich důvodností nemohl zabývat. Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační a od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se oprávněně žádá procesní odpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu. V daném případě jsou žalobcem vymezené žalobní body 2), 3), 4) a 7) natolik obecné, že netvoří ani základní rámec soudního přezkumu. Soud tedy nemá, co by k nim uvedl (srov. přiměřeně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9.2.2011 č.j. 31Ca 152/2009-44).

Pokud jde o žalobní body 5) a 6), dospěl krajský soud s ohledem na argumentaci uvedenou k žalobnímu bodu č. 1) k závěru, že zabývat se jejich důvodností je za daného stavu věci nadbytečné, neboť žalobce zde napadá vyhodnocení jím předložených důkazů, které však v dalším řízení bude nezbytné vyhodnotit znovu v návaznosti na závěry celních orgánů, které učiní v intencích závazného názoru krajského soudu vysloveného shora.

Pokud jde o skutkové okolnosti, které nastaly po vydání napadených rozhodnutí (viz doplnění žalob ze dne 13.9. a 17.9.2012), poukazuje krajský soud na ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. jako jednu ze základních procesních zásad, jimiž je ovládáno správní soudnictví, a to, že při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. To však nijak nebrání žalobci, aby v rámci dalšího řízení tyto nové skutečnosti uplatnil ve správním řízení.

Na základě shora uvedeného krajský soud napadená rozhodnutí žalovaného zrušil podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a současně mu věc vrátil k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci, který měl ve věci úspěch, vznikly s tímto řízením náklady, a to v souvislosti s právním zastoupením, a to za 2 úkony právní služby v jedenácti původně

samostatných věcech po 2.100,- Kč, dále za 2 úkony právní služby v deseti spojených a jedné samostatné věci po 2.100,-Kč a 15x režijní paušál po 600,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 12 odst. 3 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Odměna právního zástupce žalobců tak představuje částku 81.300,- Kč. Dalším nákladem bylo zaplacení soudních poplatků v celkové částce 4.000,- Kč, tedy celkem 85.300,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.) týkající se právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů (srov. ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 160 odst. 1 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 11. října 2012

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu